Euroopan parlamentti
2019-2024

Kalatalousvaliokunta

2023/2030(INI)

20.6.2023

MIETINTÖLUONNOS

Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 täytäntöönpanosta
(2023/2030(INI))

Kalatalousvaliokunta

Esittelijä: Bert-Jan Ruissen

SISÄLTÖ

Sivu

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA 3

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS 4

PERUSTELUT – YHTEENVETO TOSISEIKOISTA JA HAVAINNOISTA

Tausta

Neuvoston asetus (EY) N:o 1100/2007 Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä hyväksyttiin vuonna 2007. Ankeriaskannan hoitoon sovelletaan laaja-alaista ja kokonaisvaltaista lähestymistapaa, joka kattaa ankeriaan eri kehitysvaiheet ja vaellusreitit. Sen soveltamisalaan kuuluvat unionin vedet, rannikkolaguunit, jokisuistot ja joet sekä jäsenvaltioiden meriin virtaavat sisävedet. Ankeriasasetuksessa säädetään, että jäsenvaltioiden on vuodesta 2009 alkaen määriteltävä ankeriaan luontaiset elinympäristöt (ankeriaiden vesistöalueet) ja laadittava ankeriaanhoitosuunnitelmat näitä luontotyyppejä varten. Näin jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon paikalliset ja kansalliset erityisolosuhteet. Kunkin ankeriaanhoitosuunnitelman tavoitteena on vähentää ihmisen toiminnan aiheuttamaa kuolleisuutta ja siten mahdollistaa se, että vähintään 40 prosenttia hopea-ankeriaiden biomassasta pääsee suurella todennäköisyydellä kutuvaellukselle verrattuna kutuvaellukselle pääsyä koskevaan parhaaseen arvioon, joka olisi toteutunut, jos ihmisen toiminnan vaikutukset eivät olisi vaikuttaneet kantaan. Ankeriaanhoitosuunnitelma on laadittava, jotta edellä mainittu tavoite saavutetaan pitkällä aikavälillä. Jäsenvaltioiden toteuttamiin toimenpiteisiin voivat kuulua kaupallisen kalastustoiminnan vähentäminen, virkistyskalastuksen rajoittaminen, kannan istutukset, rakenteelliset toimenpiteet jokien elinympäristöjen parantamiseksi, hopea-ankeriaan kuljettaminen sisävesiltä vesille, joista ne voivat päästä vapaasti Sargassomerelle, petoeläinten torjunta, vesivoimaturbiinien väliaikainen sammuttaminen ja vesiviljelyyn liittyvät toimenpiteet. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle raportti aluksi joka kolmas vuosi siten, että ensimmäinen raportti oli annettava viimeistään 30. kesäkuuta 2012. Kolmen joka kolmas vuosi toimitettavan raportin jälkeen raportti esitetään joka kuudes vuosi. Kertomuksissa on esitettävä hoitosuunnitelmien seuranta, tehokkuus ja tulokset.

Esittelijän kanta

Esittelijä katsoo, että ankeriasasetus on hyvä ja kokonaisvaltainen väline, mutta sen täytäntöönpanoa voidaan parantaa. Erityisesti vaelluksen esteitä koskevaa ongelmaan ei ole puututtu riittävällä tavalla, ja kalastustoimintaa on rajoitettu merkittävästi. Tähän on päädytty myös Euroopan komission arvioinneissa. Viime aikoina poliittiset päättäjät ovat keskittyneet ankeriaan kalastuksen vähentämiseen entisestään. Tästä on esimerkkinä joulukuussa 2022 annettu neuvoston päätös ankeriaan meri- ja rannikkokalastuksen rajoittamisesta kuuden kuukauden kalastuskieltoajalla. Esittelijä katsoo, että tämä ei ole oikea tapa edetä ankeriaskannan elvyttämiseksi. Ankeriasasetus on tunnustettava keskeiseksi toimintapolitiikaksi ja ankeriaanhoitoon parhaiten soveltuvaksi välineeksi. Esittelijä esittää useita suosituksia ankeriasasetuksen täytäntöönpanon parantamiseksi, kuten hallintomallin parantaminen palautteen mahdollistamiseksi sekä mahdollisuus päivittää ankeriaanhoitosuunnitelmia, kalastajien keskeisen roolin tunnustaminen, istutuspolitiikan jatkaminen, vaelluksen esteiden poistaminen, LIS-kalastuksen torjunnan tehostaminen, tieteellisen tutkimuksen edistäminen ja tiedonkeruun yhdenmukaistaminen.

EUROOPAN PARLAMENTIN PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007 täytäntöönpanosta
(2023/2030(INI))

Euroopan parlamentti, joka

– ottaa huomioon Euroopan ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä 18. syyskuuta 2007 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1100/2007, (ankeriasasetus)[1],

– ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT) ja erityisesti sen 3, 4, 11, 38, 39 ja 43 artiklan,

– ottaa huomioon yhteisestä kalastuspolitiikasta, neuvoston asetusten (EY) N:o 1954/2003 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetusten (EY) N:o 2371/2002 ja (EY) N:o 639/2004 ja neuvoston päätöksen 2004/585/EY kumoamisesta 11. joulukuuta 2013 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1380/2013[2],

– ottaa huomioon luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta 21. toukokuuta 1992 annetun neuvoston direktiivin 92/43/ETY[3],

– ottaa huomioon yhteisön vesipolitiikan puitteista 23. lokakuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY[4],

– ottaa huomioon yhteisön meriympäristöpolitiikan puitteista 17. kesäkuuta 2008 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2008/56/EY (meristrategiapuitedirektiivi)[5],

– ottaa huomioon luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston uhanalaisten lajien kansainvälistä kauppaa koskevan yleissopimuksen liitteen II,

– ottaa huomioon muuttavien luonnonvaraisten eläinten suojelemista koskevan yleissopimuksen (CMS),

– ottaa huomioon ankeriasasetuksesta vuonna 2014 (COM(2014)0640) ja vuonna 2020 (SWD(2020)0035) tehdyt komission arvioinnit,

– ottaa huomioon Poseidonin vuonna 2019 komissiolle tekemän arviointikertomuksen,

– ottaa huomioon Itämeren neuvoa-antavan toimikunnan 4. toukokuuta 2022 antamat suositukset ankeriaan hoitotoimenpiteistä,

– ottaa huomioon unionin vesillä ja unionin kalastusaluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen kalastusmahdollisuuksien

[1] EUVL L 248, 22.9.2007, s.17.
[2] EUVL L 354, 28.12.2013, s. 22.
[3] EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7.
[4] EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1.
[5] EUVL L 164, 25.6.2008, s. 19.

vahvistamisesta vuodeksi 2023 sekä tällaisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta eräille syvänmeren kalakannoille[6] vuosiksi 2023 ja 2024 30. tammikuuta 2023 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2023/194 ja eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien Välimerellä ja Mustallamerellä sovellettavien kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2023 ja asetuksen (EU) 2022/110 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse Välimerellä ja Mustallamerellä vuonna 2022 sovellettavista kalastusmahdollisuuksista 30. tammikuuta 2023 annetun neuvoston asetuksen (EU) 2023/195[7],

– ottaa huomioon Tanskan, Ranskan, Italian, Kreikan, Alankomaiden, Puolan, Espanjan ja Ruotsin ankeriaasta antaman lausuman neuvoston asetukseen (EU) 2023/194 liittyen,

– ottaa huomioon 16. toukokuuta 2006 vahvistamansa kannan ehdotuksesta neuvoston asetukseksi eurooppalaisen ankeriaskannan elvytystoimenpiteistä[8],

– ottaa huomioon Kansainvälisen merentutkimusneuvoston (ICES) 3. marraskuuta 2022 antaman lausunnon eurooppalaisesta ankeriaasta (*Anguilla anguilla*) sen luontaisella levinneisyysalueella,

– ottaa huomioon komission 21. helmikuuta 2023 antaman tiedonannon ”EU:n toimintasuunnitelma: suojellaan ja ennallistetaan meriekosysteemejä kestävää ja selviytymiskykyistä kalataloutta varten” (COM(2023)0102 final),

– ottaa huomioon työjärjestyksen 54 artiklan sekä muiden kuin lainsäädäntömietintöjen laatimista koskevasta lupamenettelystä 12. joulukuuta 2002 tehdyn puheenjohtajakokouksen päätöksen 1 artiklan 1 kohdan e alakohdan ja liitteen 3,

– ottaa huomioon kalatalousvaliokunnan mietinnön (A9-0000/2023),

A. ottaa huomioon, että ankeriasasetuksessa säädetään jäsenvaltioiden velvollisuudesta laatia kansalliset ankeriaanhoitosuunnitelmat, joihin sisältyy yhdenmukainen toimintatavoite ja kansainvälisesti koordinoitu kolmivuotinen seuranta- ja arviointiprosessi;

B. ottaa huomioon, että 19 jäsenvaltiota on hyväksynyt ankeriaanhoitosuunnitelman lähes 90:lle ankeriaanhoitoyksikölle, mikä kattaa noin 1 880 toimea; ottaa huomioon, että kuusi jäsenvaltiota (Kypros, Malta, Itävalta, Romania, Slovakia ja Unkari) on vapautettu ankeriaanhoitosuunnitelman laatimisesta; ottaa huomioon, että Slovenia ja Bulgaria (Mustanmeren ulkopuolella sijaitsevien jokijärjestelmiensä osalta) eivät ole laatineet ankeriaanhoitosuunnitelmia; ottaa huomioon, että Kroatia kehittää parhaillaan ankeriaanhoitosuunnitelmaansa;

C. ottaa huomioon, että vain Alankomaat on toimittanut päivitetyt ankeriaanhoitosuunnitelmant hyväksyttäviksi vuonna 2011 ja jälleen vuonna 2018;

D. ottaa huomioon, että tällä hetkellä EU on tunnustanut vain yhden rajat ylittävän suunnitelman, joka koskee Minho-joen vesistöaluetta (Espanja ja Portugali); ottaa

[6] EUVL L 28, 31.1.2023, s. 1.
[7] EUVL L 28, 31.1.2023, s. 220.
[8] EUVL C 298 E, 7.12.2006, s. 113.

huomioon, että ICESin (2022) mukaan on tunnustettu, että jäsenvaltioiden ja EU:n ulkopuolisten maiden välillä on yhteistyötä muiden mekanismien kautta, mutta on edelleen vesialueita, jotka hyötyisivät hoitotoimenpiteiden täytäntöönpanon paremmasta koordinoinnista;

E. ottaa huomioon, että hajautettu valvonta keskitetyssä koordinoinnissa on yksi ankeriasasetuksen piirteistä; ottaa huomioon, että ankeriaskannan hoito on liian monimutkaista, jotta voitaisiin omaksua kaikille sopiva lähestymistapa; ottaa huomioon, että ankeriasasetus antaa jäsenvaltioille joustovaraa mukauttaa kansallisia toimenpideohjelmiaan paikallisiin olosuhteisiin ja kansallisiin prioriteetteihin;

F. ottaa huomioon, että EU:n tasolla ei ole ankeriaalle omistettua foorumia tietojen vaihtoa, sidosryhmien välisiä keskusteluja ja palautteen seurantaa varten;

G. ottaa huomioon, että Poseidonin vuoden 2019 raportin mukaan 18 jäsenvaltiota 19:stä raportoi vuonna 2012; ottaa huomioon, että Poseidonin vuoden 2019 raportin mukaan 14 jäsenvaltiota 19:stä raportoi vuonna 2015; ottaa huomioon, että Poseidonin vuoden 2019 raportin mukaan 15 jäsenvaltiota 19:stä raportoi vuonna 2018; ottaa huomioon, että ICESin (2022) mukaan vain 13 jäsenvaltiota 19:stä raportoi vuonna 2021; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden raportointi on usein ollut puutteellista ja standardoimatonta;

H. ottaa huomioon, että komissio arvioi ankeriasasetuksen ja kansallisten toimenpideohjelmien yleistä täytäntöönpanoa vuonna 2014 ja totesi, että ankeriaanhoitosuunnitelmien täytäntöönpano oli johtanut kalastuksen rajoituksiin ja että olisi kiinnitettävä enemmän huomiota hoitotoimenpiteisiin, jotka liittyvät muuhun kuin kalastukseen liittyviin ihmisen toiminnan aiheuttamiin kuolleisuustekijöihin ja joista suurimman osan jäsenvaltiot olivat panneet vain osittain täytäntöön;

I. ottaa huomioon, että komissio arvioi, oliko ankeriasasetus tarkoituksenmukainen vuonna 2020, ja totesi, että se oli merkityksellinen ja tarkoituksenmukainen, ja lisäsi samalla, että asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvitaan lisää kunnianhimoa keskittyen enemmän muihin kuin kalastukseen liittyviin toimenpiteisiin;

Ankeriasasetus sopivimpana ja kokonaisvaltaisena välineenä

1. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita asettamaan ankeriasasetuksen jälleen ankeriaansuojelun keskiöön ja varmistamaan kokonaisvaltaisen ja johdonmukaisen lähestymistavan; muistuttaa, että komission vuoden 2020 arvioinnissa todettiin ankeriasasetuksen olevan tarkoituksenmukainen; katsoo, että ankeriasasetuksen täytäntöönpanoa on parannettava ja jäsenvaltioiden on toteutettava lisätoimia;

2. vahvistaa ankeriasasetuksen tavoitteen, jonka mukaan ankeriaskanta on elvytettävä 40 prosenttiin ideaaliolosuhteisiin verrattuna, ja sen päätavoitteen, joka on kuolleisuuden vähentäminen elpymisen mahdollistamiseksi; katsoo, että on olennaisen tärkeää keskittyä lyhyen aikavälin saavutettavissa olevaan kuolleisuustavoitteeseen pitkän aikavälin biomassatavoitteen saavuttamiseksi; korostaa, että ”ideaaliolosuhteiden” määritteleminen voi olla vaikeaa; huomauttaa, että 40 prosentin tavoitetta ei todennäköisesti voida saavuttaa elinympäristöjen häviämisen vuoksi, mutta se on normi kuolleisuuden vähentämistavoitteen kannalta;

3. huomauttaa, että kannan väheneminen on pysähtynyt ankeriasasetuksen hyväksymisen jälkeen, mikä osoittaa, että ankeriasasetuksen alustavat tulokset ovat myönteisiä, mutta elpyminen on useita vuosikymmeniä kestävä pitkän aikavälin prosessi;

4. korostaa, että ankeriaskannan hoito on liian monimutkaista yksipuolista merellistä lähestymistapaa varten; korostaa, että jos keskitytään vuotuisiin kalastusmahdollisuuksiin, silloin ei oteta huomioon tärkeitä tekijöitä, kuten vaellusesteitä, elinympäristöjen laatua sekä laittomia saaliita ja kauppaa; korostaa, että ankeriasasetus on kokonaisvaltainen ja kattava ja että siinä otetaan huomioon ankeriaan sekä meri- että makean veden elämänvaiheet ja puututaan sekä kalastukseen liittyviin että muihin kuin kalastukseen liittyviin vaikutuksiin; huomauttaa lisäksi, että muut kuin kalastukseen liittyvät vaikutukset voivat olla suurempia kuin kalastukseen liittyvät vaikutukset ja että tähän mennessä on kiinnitetty liian vähän huomiota ihmisen toiminnan aiheuttamaan kuolleisuuteen; katsoo, että ankeriasasetuksen ulkopuolella toteutetut toimenpiteet heikentävät hyväksytyn toimintapolitiikan johdonmukaisuutta; pitää sen vuoksi valitettavana ehdotusta neuvoston asetukseksi unionin vesillä ja unionin kalastusaluksiin tietyillä unionin ulkopuolisilla vesillä sovellettavien tiettyjen kalakantojen kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta vuodeksi 2023 sekä tällaisten kalastusmahdollisuuksien vahvistamisesta eräille syvänmeren kalakannoille vuosiksi 2023 ja 2024 ja ankeriaskalastuksen rajoittamisesta kuuden kuukauden kalastuskieltoajalla;

Hallinto ja palaute

5. panee merkille, ettei ankeriasasetuksessa ole mekanismia, jolla varmistettaisiin jäsenvaltioiden seurantatoimet ja säännölliset toimintapolitiikan päivitykset; pitää valitettavana, että ICESin vuosina 2012, 2018 ja 2021 antamia lausuntoja, joissa arvioitiin ankeriasasetuksen kansallista täytäntöönpanoa, ei ole pantu täytäntöön riittävästi;

6. kehottaa siksi perustamaan erityisen ankeriasta käsittelevän neuvoa-antavan toimikunnan, jossa on edustajia jäsenvaltioista ja kalastusalalta, virkistyskalastajista, vesihuollosta vastaavista tahoista, vesivoimayhtiöistä, luonnonsuojelijoista ja muista asiaankuuluvista osapuolista; ehdottaa, että tälle neuvoa-antavalle toimikunnalle annettaisiin tehtäväksi neuvoa komissiota ankeriasasetuksen täytäntöönpanossa, antaa jäsenvaltioille palautetta niiden toimintatavoista, vaihtaa tietoja eri osapuolten välillä ja arvioida täytäntöönpanon edistymistä kansallisella ja EU:n tasolla;

7. panee tässä yhteydessä merkille, että komissio aikoo perustaa meriekosysteemejä koskevan toimintasuunnitelmansa mukaisesti asiantuntijaryhmän, jonka tavoitteena on koota yhteen kansallisten ministeriöiden kalastusalan ja infrastruktuurin asiantuntijoita; pyytää komissiota ottamaan edellä mainitut ehdotukset huomioon asiantuntijaryhmän perustamisessa;

8. pitää valitettavana, että ankeriasasetuksen hyväksymisen jälkeen vain yksi jäsenvaltio on toimittanut päivitetyn ankeriaanhoitosuunnitelman hyväksyttäväksi; kehottaa jäsenvaltioita päivittämään ankeriaanhoitosuunnitelmiaan säännöllisesti parhaan saatavilla olevan tietämyksen ja neuvojen perusteella; kannustaa jäsenvaltioita asettamaan ajantasaistetuissa ankeriaanhoitosunnitelmissaan konkreettisia tavoitteita ja välimääräaikoja; korostaa, että ankeriaan elpyminen on pitkän aikavälin prosessi, joka

edellyttää jatkuvia ponnistuksia, ja että kertaluonteinen hoitosuunnitelma ei riitä;

9. pitää valitettavana, että ankeriasasetuksen 9 artiklan 1 kohdan mukaista raportointivaatimusta noudattavien jäsenvaltioiden määrä on vähentynyt vuosien mittaan; muistuttaa jäsenvaltioita niiden 9 artiklan 1 kohdan mukaisista velvoitteista; korostaa, että on erittäin tärkeää kerätä mahdollisimman paljon tietoa, jotta voidaan toteuttaa asianmukaisia toimenpiteitä;

Ankeriaankalastusta koskevat toimenpiteet

10. korostaa ankeriaankalastuksen tärkeää roolia yhteiskunnassa, sillä ankeriaankalastus on sekä sosioekonomista toimintaa että vuosisatoja vanhaa kulttuuriperinnettä; katsoo, että ankeriaankalastus on vähentynyt merkittävästi viime vuosikymmenen aikana; kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita pidättymään mahdollisuuksien mukaan kalastukseen kohdistuvista lisärajoituksista; korostaa, että kalastajilla on tärkeä rooli edunvalvojina ja ”silminä ja korvina” ja että kalastuksen täydellinen lopettaminen voisi johtaa laittoman, ilmoittamattoman ja sääntelemättömän kalastuksen (LIS) lisääntymiseen; huomauttaa, että ankeriaankalastus on pienimuotoista ja sitä harjoitetaan usein syrjäisillä alueilla, joilla kalastajilla on merkittävä ympäristöllinen ja sosiaalinen rooli;

11. toivoo, että silloin, kun kalastusta on tarpeen rajoittaa edelleen, tämä tapahtuu kansallisten ankeriaanhoitosuunnitelmien puitteissa eikä neuvoston ad hoc -päätösten muodossa ja että se perustuu aiempiin sosioekonomisten vaikutusten arviointeihin;

12. vahvistaa, että kannan istutus on yksi ankeriasasetuksen 2 artiklan 8 kohdassa luetelluista elvytystoimenpiteistä; katsoo, että kannan istutus on välttämätöntä, kunnes vaelluksen esteitä koskeva ongelma on ratkaistu asianmukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita jatkamaan istutuskäytäntöä; korostaa, että vaikka istutusten vaikutusta kantojen elpymiseen ei voida varmistaa kansainvälisellä tasolla, sillä voi olla myönteisiä vaikutuksia paikallistasolla; katsoo, että kannan istutukset ovat keino levittää ja rajoittaa kannan elpymiseen kohdistuvia riskejä, kun otetaan huomioon lisääntyvä kuivuus, joka aiheuttaa ongelmia joissa kaikkialla Euroopassa; huomauttaa lisäksi, että istutussaaliit ovat suhteellisen alhaisia (2–3 prosenttia kaikista lasiankeriaista); korostaa, että lasiankerianpyynti on ratkaisevan tärkeää Euroopan vesiviljelyalalle, ja tunnustaa vesiviljelyn tärkeän roolin elvyttämisessä;

13. kehottaa jäsenvaltioita antamaan kalastajille joustovaraa, kun ne määrittävät sopivimmat pyyntiajat, jotka voivat vaihdella maittain; kannustaa tässä yhteydessä jäsenvaltioita harkitsemaan kalastajia kuullen kiintiöjärjestelmien käyttöä, jotta kalastus voidaan pitää vastuullisella tasolla; korostaa, että yksi kiintiöjärjestelmän eduista olisi se, että se antaisi kalastajille mahdollisuuden kalastaa silloin, kun se on kaupallisesti kiinnostavaa, ja rajoittaisi samalla saaliita vastuulliselle tasolle; toteaa lisäksi, että tämä voisi osaltaan ehkäistä liikakalastusta;

Muut kuin kalastukseen liittyvät toimenpiteet/vaellustoimenpiteet

14. korostaa, että ankeriaan kuolleisuuteen vaikuttavien muiden kuin kalastukseen liittyvien tekijöiden osalta on tehtävä enemmän työtä; korostaa, että infrastruktuuriesteet ovat yksi haitallisimmista ankeriaskuolleisuutta aiheuttavista tekijöistä; toteaa, että jäsenvaltiot eivät ole puuttuneet tähän ongelmaan riittävästi, mikä käy ilmi komission vuosina 2014 ja 2020 tekemistä arvioinneista;

15. kehottaa jäsenvaltioita poistamaan kiireellisesti turhat padot ja muut esteet;

16. korostaa, että markkinoilla on kalaystävällisiä vaihtoehtoja, joilla vesipumpuista ja vesivoimaloista voidaan tehdä sellaisia, että ne mahdollistavat kalojen kulun ; kehottaa jäsenvaltioita tekemään kalojen turvallisuudesta pakollisen vaatimuksen, kun rakennetaan uusia laitoksia tai korvataan vanhoja; huomauttaa, että yhteinen menetelmä saattaa olla tarpeen, jotta voidaan määrittää ja todistaa, milloin pumppuja voidaan pitää kalaystävällisinä; korostaa, että Alankomaiden kuninkaallisen standardointilaitoksen (Royal Netherlands Standardisation Institute) nykyinen standardi 8775[9] voisi toimia esimerkkinä;

17. kannustaa jäsenvaltioita jatkamaan pyydys- ja siirtohankkeita väliaikaisena ratkaisuna hopea-ankeriaiden kutuvaellukselle pääsylle, jos rakenteelliset ratkaisut eivät ole mahdollisia lyhyellä aikavälillä;

18. korostaa, että vaellustoimenpiteet olisi pantava täytäntöön koordinoidusti ottaen huomioon muut esteet saman vaellusreitin ylä- tai alajuoksulla;

19. kannustaa jäsenvaltioita toteuttamaan toimenpiteitä myös muita ihmisen toiminnan aiheuttamia kuolleisuustekijöitä, kuten pilaantumista ja loisia, vastaan;

Laittoman kaupan ja salakalastuksen vastaiset toimenpiteet

20. korostaa, että LIS-kalastus ja laiton kauppa ovat edelleen merkittävä ongelma; antaa tunnustusta lainvalvonnan nykyisille onnistumisille ja korostaa, että on tärkeää estää laittoman kaupan jatkuminen; korostaa, että ankeriasasetuksen valvontaa ja seurantaa on lisättävä;

21. kehottaa parantamaan tulli-, poliisi- ja ympäristöviranomaisten koordinointia jäsenvaltioissa ja niiden välillä sekä tietojenvaihtoa; kehottaa jäsenvaltioita investoimaan edelleen lainvalvonnan asiantuntemukseen ja valmiuksiin;

22. korostaa, että pyydettyjä lasiankeriaita koskevan avoimuuden ja jäljitettävyyden parantaminen on tärkeä keino torjua LIS-käytäntöjä ja että sertifiointijärjestelmät ovat tärkeä väline saaliiden lainmukaisuuden varmistamisessa; kehottaa jäsenvaltioita julkistamaan istutussuunnitelmansa, jotta lasiankeriaiden laittomat kauppavirrat voidaan tunnistaa paremmin ja niihin voidaan puuttua;

23. kehottaa jäsenvaltioita määräämään todella varoittavia seuraamuksia; kehottaa yhdenmukaistamaan rahamääräisiä sakkoja jäsenvaltioiden välillä;

Tieteellinen tutkimus ja tiedonkeruun yhdenmukaistaminen

24. muistuttaa, että ankeriaasta, sen kutuprosessista ja kannan vähenemisen tarkoista syistä ei ole paljon tietoa; kehottaa siksi lisäämään kannan tilaa ja sen vähenemisen syitä koskevaa tieteellistä tutkimusta siten, että käytössä on riittävästi rahoitusta ja henkilöresursseja; ehdottaa, että tutkimuksessa tarkastellaan myös ilmastonmuutoksen vaikutuksia esimerkiksi Golf-virtaan sekä Sargassomerelle että sieltä pois päin;

[9] NEN 8775:2020+C1:2022 nl.

25. huomauttaa, että ankeriasasetuksen täytäntöönpanon ja kalastusmahdollisuuksia koskevan ICESin vuotuisen lausunnon välillä ei ole yhteyttä, koska viimeksi mainittu perustuu lasiankeriaan kehitykseen eikä hopea-ankeriaan kutuvaellukseen (40 prosentin tavoite); kehottaa yhdenmukaistamaan tämän;

26. kiittää ICESiä siitä, että se on kehittänyt koko kantaa koskevan mallin, jotta voidaan analysoida ja ennustaa suuntauksia;

27. korostaa, että tietojen keruu, seuranta ja raportointi olisi yhdenmukaistettava ja standardoitava, jotta tietoja voidaan vertailla; suosittelee, että kaupalliset ja virkistyskalastajat otetaan mukaan tietojen keruuseen ja analysointiin;

Rajatylittävä ulottuvuus

28. kannustaa jäsenvaltioita ottamaan tarvittaessa käyttöön enemmän rajat ylittäviä toimintamalleja;

29. kehottaa komissiota ja asianomaisia jäsenvaltioita laatimaan kunnianhimoisen ja realistisen Välimeren yleisen kalastuskomission ankeriaanhoitosuunnitelmaa varten; pitää erittäin toivottavana, että tämä suunnitelma mukautetaan ankeriasasetukseen;

°

° °

30. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle ja komissiolle.